

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

נשא-חג שבועות

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 17:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת
להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת נשא חג שבועות תשפ"ג

פרגון אילוסטרציה

"בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן צוּפֹר נְשִׂיא יִשָּׁשְׁכָר" [ז' י"ח]

התורה מונה כאן את כל קרבנות הנשיאים, והתורה מפרטת מה הקרבן של כל נשיא, מה הוא הקריב, וכך חוזרת בכל הנשיאים.

שואל ר' יעקב ניימן: מה העניין לחזור אצל כל הנשיאים על אותו טקסט שכביכול נראה מיותר, היה אפשר לקצר ולכתוב את כל שמות הנשיאים, באיזה ימים הם הקריבו את הקרבן, ואז לפרט את זה, למה כל האריכות הזו?????

אומר הרב ניימן: התורה באה ללמד אותנו, שגם אם יש לך כמה נשיאים, הנשיא השלישי לא אמור לקבל פחות יחס מהנשיא הראשון, וזה נכון לכולם גם להורים, וגם למחנכים יש לך כמה ילדים, יש לך כמה תלמידים, כל אחד צריך לקבל את היחס כאילו הוא בן יחיד, כאילו הוא התלמיד היחיד.

ואם תשאלו: איך??? איך אפשר לתת לכל אחד יחס כאילו הוא בן יחיד??? על זה אומרים חז"ל "אין דבר העומד בפני הרצון" אין אדם שלא יכול, יש אדם שלא רוצה, כי אם היה רוצה בוודאי היה יכול.

לא צריך הרבה, עם קצת חשיבה מחוץ לקופסה, קצת חשיבה יצירתית, ואתה נותן לכל הילדים, לכל התלמידים, לכל אחד תחושה כאילו הוא היחיד והוא הילד שבשבילו היתה שווה כל הביתה... בשבילו נברא העולם... ובתורנות לעבור את כל הילדים, כך שכל אחד יקבל תחושה כזו.

גם בילדים, כל פעם לקחת ילד אחר לאיזה סיבוב, או קניות, או כל דבר אחר, ולתת לו את כל היחס האישי, אפשר גם לפנק אותו על הדרך...

ואז, גם אם יש לך משפחה ברוכת ילדים ב"ה, תעשה לך תורנות מי יוצא עם אבא או עם אמא או עם שניכם, והעיקר שפעם ב... הילד יודע שעכשיו ההורים שלו נמצאים רק אתו,

מאבחנים שמייאשים, ובשביל לשמוע את המילים שהכל אבוד ואין מה לעשות, לא צריך מומחה...

וכך סיפר לי: לפני שאני מתחיל לשבת עם ילד לאבחון, אני מכין לעצמי כמה שורות שאני חייב למלא לפני שאני ממשיך באבחון, ובשורות אלו אני כותב את המעלות של התלמיד, רק אחרי שאני ממלא את שורות המעלות, אני יכול להמשיך באבחון, כל אחד מבין, שאחרי כזו הסתכלות חיובית על התלמיד אין ספק שהכל נראה אחרת.

איי, איי, איי, אין לנו מושג כמה מילה טובה יכולה לשנות, יכולה להשפיע.

סיפר הרב מויסיג שליט"א: על אחד משכניו שיום אחד הגיע אליו, ואמר לו: הרב, יש לי היום שבע ברכות לכת שלי בביתי ואני חייב שתבוא, ותדבר עלי דברים טובים.

אני רגיל שמזמינים אותי, אבל בכזו צורה, בכזו דחיפות מה קרה???? מי שישמע!!! אותו שכן לא ויתר לי והתקשר בצהריים ואמר לי: הרב, אתה מגיע, נכון!!! זה חשוב לי!!! וכך בפעם השלישית הוא מזכיר לי שאני

ומתייחסים רק אליו, ושומעים רק אותו.

מסופר: על ראש ישיבה ששאל את אחד מגדולי הדור: מה אני אמור לעשות כששואלים אותי בשידוכים, הרי יש כאלה בחורים שחוזן מלעשות כלום הם לא עושים כלום 😊 האם על כל בחור אני אמור לפרגן???

ענה לו הרב: אם אתה לא רואה בתלמיד שלך מעלות, אז אתה לא כשיר להיות ראש ישיבה, אם הוא תלמיד שלך?! אתה חייב לראות בו לפחות כמה מעלות!!! לראות בו צדדים חיוביים!!! אין כזה דבר, בחור שאין לו מעלות!!!

יש אחד מתמיד, השני בעל חסד, השלישי צדיק, הרביעי משמח, החמישי מוכשר וכו' כל אחד יש לו את המעלה שמיוחדת לו, ואם אתה לא רואה בתלמיד שלך מעלות, קיימת אצלך בעייה קשה...

שוחחתי עם אחד המאבחנים בנגמרא, שלפי דעתי, הוא אחד המקצועיים הגדולים בתחום, יו"ר "מרכז תבונות", בנושא האבחונים, על זה שיש כאלה

רק זה, הוא הוציא מעטפה ונתן לי,
אמרתי לו שאין צורך...

הוא אמר לי: הרב, אם היית יודע כמה
יש במעטפה לא היית מסרב... עניין
אותי, ספרתי 1,000 דולר, מי נתן
להרצאה של שבע ברכות 1,000
דולר? מה זה הסכום הזה??? שאלתי
אותו.

ענה לי: הרב, זה המעשרות מהסכום
שהגיע בזכותך, בזכותי??? על מה
אתה מדבר??? שאלתי, ואז הוא סיפר
לי: אני והמחותן שלי התחייבנו כל
אחד סכום כסף.

והייתי אמור להעביר בכמה פעימות
את כל הסכום, והנה כאשר באתי לתת
לו את התשלום האחרון שהיה בסך
10,000 דולר... אמרתי לו: הנה, זה
התשלום האחרון, הוא אמר לי: לא,
יש עוד תשלום!!!

אמרתי לו: הללו!!!! זה תשלום אחרון
שלי אתה לא זוכר??? בתשלום
הקודם אתה אמרת לי שזה התשלום
אחד לפני האחרון.

בקיצור, נוצר מצב ממש לא נעים
בינינו... וכמעט שנהיה מזה בלגן,

אבוא, ועד כמה זה חשוב לו, אמרתי
לעצמי, אם הוא כל כך מזכיר לי לבוא,
כנראה שיש משהו שאני לא יודע והוא
לא אמר לי...

בערב, עליתי לשבע ברכות, את
השמחה שהיתה על פניו של בעל
השמחה אי אפשר לתאר במילים,
הגעתי לשם, הסתכלתי על הציבור
והיה נראה לי שהכל רגיל, לא הבנתי
על מה הדחיפות.

אחרי כמה שירים ופיוטים הוא הזמין
אותי לדבר, דיברתי על החתן והכלה,
דיברתי בשבח המשפחה כמה שהם
אנשים ישרים אנשים צדיקים, וגם את
המשפחה השנייה שהכרתי קצת, גם
עליהם פירגנתי... ענבי הגפן בענבי
הגפן.

תוך כדי הדיבור שלי, אני קולט את
השכן שמח מעל ומעבר, משהו לא
רגיל, אבל אמרתי לעצמי, אולי הוא
שמח בגלל החתונה.

למחרת בצהריים, השכן הגיע אלי
לבית, והודה לי על כך שבאתי, הוא
הודה לי כאילו מי יודע מה עשיתי, ולא

ואז אתה, כבוד הרב, באת ודיברת על הישרות של המשפחה שלנו, שאתה מכיר אותנו במשך שנים, וגם פירגנת למחותן שגם לו יש משפחה טובה, ואחרי שהוא שמע איך שדיברת עלינו, הוא אמר: תשמע, אחרי מה ששמעתי עליכם, יכול להיות שמעיתי בחישוב, ואני מבקש סליחה!!! וכבר למחרת, הוא שלח לנו מעטפה עם הכן שלו על סך 10,000 דולר + התנצלות, אמרתי לרב: הרב ה 1,000 דולר זה מעשרות על מה שאתה גרמת, במילים שלך.

סיפר הרב טויסינג: נזכרתי שבאמצע הדרשה אתמול, כיון שאני שומר על קשר עין עם הקהל, קלטתי אדם שיושב ממולי, אחד השכנים אומר לחברו שישב לידו הלון!!!! תראה איך הוא מגזים... היום אפשר לכתוב על כל הפירגונים בשבע ברכות פרגון אילוסטרציה [למפורגן אין קשר לפרגון] 😊.

אמרתי לעצמי, אני לא רוצה לחשוב, אם המחותן היה שומע אותו... הוא היה אומר: הההה, כנראה שהרב סתם מגזים!!!! ולא רק שאת ה 10,000 דולר הוא היה משאיר אצלו, אלא גם

הלכתי לרב שלי ואמרתי לו שהמחותן מנסה לעקוץ אותי בעוד 10,000 דולר, מה אני עושה???

הרב שמע שנתתי את הכסף בלי שום חתימה, בלי שום שטר, ואמר: למה?? למה לא לכתוב, זה יכול למנוע הרבה מריבות...

הרב שאל אותי: אם הבית שלך היה נשרף, חלילה, ואתה יודע שיש בפנים 10,000 דולר, האם אתה תיכנס להוציא את הכסף או שתוותר עליו?? אמרתי לו: פשוט שאני אוותר עליו, כיון שהחיים שלי חשובים יותר... אמר לי הרב: יפה מאוד!!! גם עכשיו, מחלוקת זה א-ש!!! שווה לוותר על 10,000 דולר, כדי לא לגרום למחלוקת.

קיבלתי את הדברים שהרב אמר לי, אבל עדיין היה קשה לי לדבר עם המחותן, כאילו לא קרה כלום, והכי עצבן אותי שהוא כל כך היה בטוח שנשאר לי עוד תשלום, שגם הוא חשב שאני מנסה לעקוץ אותו...

שאני אעקוץ?? שאני אריב בשביל כסף?? הוא כנראה לא מכיר אותי...

מילה שלנו יכולה להיות השלכה ארוכת טווח...

וסיים הרב טויסינג: אותו אדם שדיבר על כך שמגזימים, ביקש ממני כמה חודשים אחרי שאני אדבר אצלו... וגם שם פירגנתי לבעל הבית, והיה נראה שבעל הבית נהנה ולא כעס שמגזימים....

אם מדברים עליך, כאן, פתאום, אין לך בעייה שיגזימו... אז למה שמדברים על השכן שלך זו הגזמה???? מה אכפת לך לפרגן לו שהוא איש טוב, מה אכפת לך שמגזימים בפרגונים עליו??? צריך מאוד לשים לב שלא ליפול למקומות האלה... אחד הדברים שיכולים לעזור לזה, זה לראות כל דבר באור חיובי, לדון לכף זכות.

חזק וברווזווד!!!

אחד הדברים שאנחנו נתקלים איתם הרבה ביום יום זה "לדון לכף זכות" כיון, שהרבה סיפורים היו נגמרים אחרת, אם היה לימוד כף זכות נכון, מה קורה בדרך כלל? אדם רואה שחבר שלו עשה לו משהו, והוא לא מבין, הלו!!! איך אתה מתנהג????

השנאה ביניהם היתה נשארתי, ויכלה לגרום לסכסוך של שנים... הכל מהצחוק הזה...

כמה שצריך זהירות מה מוציאים מהפה וגם "בצחוק" לא תמיד תופס, ויש כאלה שיכולים לקחת את זה רציני.

לא מזמן יצא לי להיות נוכח בשמחת חתן וכלה, ועמדו שם ופרגנו על החתן, ואחד האנשים מהקהל, בבדיחות הדעת, פנה לחתן בקול ואמר לו: וואי, וואי, מדברים עליך, או על מישהו אחר???? כאילו: הלו!!! מה אתה קשור לכל הפרגונים האלה???? אומרים שאתה מתמיד, ואם תשאל אותו איפה רש"י נמצא???? במקום להראות לך איפה זה כתוב בנמרא, הוא יגיד לך: "ליד איצקוביץ, ליד רחוב רבי עקיבא", הרש"י היחיד שהוא מכיר זה רחוב רש"י 😊.

תשאלו, מה הבעייה???? הרי זה רק צחוק???? אבל באותו רגע של הצחוק, אם הצד השני לוקח את זה ברופורציה לא נכונה, אתה הסתבכת!!! צריך לשים לב, שלכל

לא בהכרח היא התמונה הנכונה, והיא לא התמונה המושלמת.

סיפר לי תלמיד חכם: מידי פעם מזמינים אותי לדרוש, לפעמים בשבתות בבתי הכנסת שנמצאים בעירי, ולפעמים באזכרות וכד', ואני משתדל לדבר בזמן הנורמלי שנקצב עבורי, ולא מגזים.

יום אחד, אני מגיע לדרוש בבית הכנסת, ואיך שאני יושב ומתחיל לדרוש, לא עוברות כמה דקות, ואדם מבוגר מהקהל אומר: "חזק וברוך" עם המנגינה בסוף... 😊

אמרתי לעצמי, הלו!!! רק עכשיו התחלתי!!! מה נסגר????? אולי הוא מסוג האנשים שחוטפים אלרגיה כששומעים דברי תורה 😊.

בהתחלה לא התייחסתי, אבל כל כמה דקות הוא חוזר על זה: "חזק וברוך"!!!! זה מאוד הפריע לי, ויותר הפריע לי שהציבור שהיה נראה קשוב, לא אמר לו משחו, לא השתיקו אותו, מה הם לא רואים???? הם לא שומעים???

והשני יש לו הסבר מעולה, ויש לו סיבה אמיתית, אבל מה לעשות שהוא לא הדפיס את הסיבה האמיתית על החולצה, כדי שכולם ידעו, 😊.

מי שרואה מהצד ולא יודע את הסיבה האמיתית, יכול לכעוס ולהגיב לא נכון, והאדם שעומד מולו "מַרְבֵּן" [מסכן] לא מבין מה רוצים ממנו, הרי הוא לא עשה כאן משהו מוזר.

ולכן לימוד כף זכות, זה חשוב מאוד!!!! כיון שזה עושה לנו חיים יותר איכותיים, חיים עם פחות כעסים, עם פחות מריבות, חיים עם פחות קפידות, ולדון לכף זכות זה עניין של הרגל, אם אתה עובד על זה שבכל דבר אתה מחפש איזה הסבר יכול להיות למעשה שנראה מוזר, אז בסוף זה יבוא לך בטבעי, שמיד בכל מקרה אתה תחפש איך אתה מוציא את האדם שמולך בצורה טובה.

סיפור בלעדי לקוראי הגיליון "מקשיבים לקולך", זהו סיפור שמראה שגם אם אתה בטוח שאין מה לפרש אחרת, גם שם צריך להכניס את החשיבה, שהתמונה שכרגע אני רואה,

לא מזמן עבר אירוע מוחי, ל"ע ול"ע, ומאז, הוא חוזר על התקליט של חזק וברוך, אותו אדם שחשבתי שהוא עושה את זה מרוע, מתברר שהוא איש טוב, רק שהוא מרגיש לא כל כך טוב.

איחור מתוזמן???

ברוך השם, בזמן האחרון, אתה מרגיש במדינה שלנו כאילו אתה נמצא באמצע קנייה בסופר, כל רגע יש לך מבצע חדש, יש הרבה מבצעים: צוק איתן, שומר החומות, מגן וחץ וכו', המבצע הכי טוב זה מבצע חיסול ☺.

באחד המבצעים האחרונים, התקשורת הערבית הוציאה תמונות מהלחימה לעולם כולו, בתמונה אתה רואה כמה חיילים על ילדים עם רובים שלופים, ואתה רואה בחורים מפוחדים... וישר כאשר אתה רואה את התמונה, האינסטינקט הראשון הוא הזדהות עם אותם חסרי ישע...

בישראל הבינו, כדי להתמודד עם כאלה דברים, הם חייבים לצלם גם כל מיני סיטואציות, ולהעלות את התמונה

אם הם לא רוצים לשמוע, אז למה הזמינו אותי???. שיתחילו ישר תפילת ערבית.

אבל החלטתי: אני מתעלם מהקריאות שלו, ולא התייחסתי אליו, והמשכתי בדרשה עד שהגיע הזמן שהייתי אמור לסיים, סיימתי את הדרשה, ובלבי אני כועס: למה אף אחד לא אכפת לו שהוא אומר "חזק וברוך" כל רגע, כאילו במילים אחרות הוא אומר לי: יאללה!!! תסיים כבר!!!

נשארתי שם לתפילת ערבית שהייתה אחרי השיעור, ואז הבנתי שיש לי עדיין מה לשפר בנושא של לימוד לבף זכות, תשאלו מה ראיתי???. באמצע תפילת שמונה עשרה, אפשר לחתוך את השקט בסכין מרוב שהוא מורגש, לפתע, ללא שום הודעה מוקדמת וללא הכנה, אותו אדם מבוגר שגם היה באמצע תפילת שמונה עשרה אומר בקול: חזק וברוך!!! עם המנגינה על הריש ☺.

וכך במשך כל תפילת ערבית, הוא חוזר בערך 3 פעמים על התקליט הזה, שאלתי מישהו אחרי התפילה: מה קורה איתו???. הוא אמר לי: מסכן, הוא

מוזר, איפה יש כאלה פינות מדהימות?! אבל אם אתה יודע מאיזו זווית לצלם את התמונה, היא תראה אחרת לגמרי.

זה הרעיון שעליו בנוי לימוד לכף זכות, תצא מנקודת הנחה, שלכל תמונה שאתה רואה יש עוד זווית... יש עוד הסתכלות... ולא בהכרח שמה שאתה רואה מהזווית שלך, מהחיים שלך, זה מה שכולם רואים.

לדוגמא: יכול להיות שכן שהוא רוצה לעשות חסד, ולצורך כך הוא דואג שכאשר הוא קם, כולם יקומו אתו... והוא מעיר את כולם לתפילה, והוא בטוח שהוא עושה חסד, אבל לאחרים, זה נראה אחרת, הלו!!! מה הוא חופר...

תחשוב שבכל דבר יש עוד צד, אפילו למטבע יש שני צדדים 😊.

עוד סיפור בלעדי לקוראי הגיליון "מקשיבים לקולך" על לימוד כף זכות, והפעם מהצד השני של העדשה: לפני תקופה, הייתי בהרצאה במקום שהיו עוד מספר מרצים שהרצו לפני,

של מה שהיה רגע לפני, לתקשורת העולמית, וזה מסביר את מה שאתה רואה אחר כך.

אדם שיראה את התמונות שמדינת ישראל מפרסמת, ישר מבין שהיה צריך "לכסח" אותם הרבה יותר, רק שאנחנו ריחמנו עליהם.

הרבה פעמים, התמונה היא אותה תמונה, השאלה היא, מאיזו זווית מסתכלים עליה ומצלמים אותה.

תשאלו כל מי שמתעסק בצילום, הוא צריך לדעת מאיזו זווית לצלם את התמונה, ואז היא נראית אחרת לגמרי, אתה יכול לראות שצילמו מתחת לבית שלך, ואתה שואל: תגיד לי, איפה צילמו את זה?? בשוויץ?? איזה שוויץ ואיזה בטיך... צילמו את זה מתחת לבניין שלך, מה??? אני לא מאמין, אף פעם לא ראיתי את זה...

בגיליון "קול ברמה" שיוצא מידי חודש, זהו בטאון של שכונת רמת אלחנן בבני ברק, לפני תקופה, הביאו שם צילומים של כל מיני פינות חמד ברמת אלחנן, את האמת אני יאמר לכם: אני גדלתי שם, והיה נראה לי

ראית, ולכן אתה לא מבין למה מאריכים.

בהרכה מקרים בחיים, אתה נתקל עם דברים מהסגנון הזה, היית הבא בתור לרופא, ולפתע ללא הודעה מוקדמת איך שהגיע התור שלך, הכניסו איזו אמא עם תינוק, ומה שנדרש מאיתנו ברגעים כאלו לפני ש... לבדוק: יכול להיות שזה היה מצב רפואי שלא סובל דיחוי, או משהו בסגנון.

לכן מאוד חשוב הלימוד לכף זכות, שהאדם יחשוב איך אני מוציא את השני בצורה טובה, ורק ככה בורא עולם שיראה את המסירות שלנו ללמד זכות, יביא לנו את הסייעתא דשמיא לראות בכל דבר טוב.

דבר נוסף שיש ללמוד מהסיפור הזה: להיות מתוכנן מראש, וכך גם המצבים מעין אלו אתה לוקח את זה בקלות, תמיד אני אומר לאנשים שבאים להרצות, למסור דרשה, כדאי שתמיד יהיה לך מוכן כמה סיפורים בקנה לשליפה, ולמה?? כדי שאם משהו משתבש, משהו לא מסתדר, סיימת מוקדם מידי, ונשאר לך עוד זמן, שלא יהיה מצב שנתקעת...

והיו גם שהרצו אחרי, ולכל אחד היה זמן קצוב.

רגע לפני סיום ההרצאה, הביאו לי פתק דף ממו צהוב, שרשום עליו: עקב איחור של הרב שדורש אחריו, תמשיך בדרשה עוד רבע שעה...

ברוך השם, שתמיד אני מבין לכל הרצאה עוד הרצאה... שאם נשאר לי בכל זאת זמן נוסף אז אני מבין מראש כדי שאסיים בזמן, ובאמת, הארכתי וסיימתי רבע שעה אחרי שהייתי אמור לסיים, כדי לא לתקוע את הערב, בגלל שמרצה אחד לא הגיע, מה שעשו המארגנים, הם חילקו את הזמן שלו בין אלה שכן היו... וכך יצא שהארכתי.

זה אני מספר לכם מאחורי הקלעים, אותו אדם שיושב בקהל ורואה כמה מרצים שעולים, וכל אחד מאריך... והוא אומר לעצמו, הלו!!! מה נסגר עם המרצים היום?? לכולם "נדפק" השעון???

הלו!!! הלו!!! לאף אחד לא נדפק השעון, כולם עם שעון תקין שמתקתק מצויין, אבל לכל המרצים היום יש דף ממו קטן, את דף הממו הזה אתה לא

ומי שמתפלל במקומות כאלה שמקפידים על השניה, מכיר את זה שפתאום עולה חזן לא הכי מנוסה, ואז כל התפילה הוא היה על הילוך שישי... ואתה אומר לו: הלו!!! תוריד להילוך חמישי ותיהנה מהנוף 😊 בקיצור: הוא הלך מהר מידי, ואז כל הציבור מוצאים את עצמם שתי דקות מחכים לדקה של נץ החמה, כדי להתחיל תפילת עמידה [שמונה עשרה].

חזן מנוסה, יודע לחלק את הזמן נכון, תיקח לך את הזמן שיש לך מישתבח עד העמידה, ותחלק אותו לחצי, זאת אומרת שעד קריאת שמע אני אמור להיות אחרי חצי מהזמן, ועוד חצי זה עד העמידה, ולאנשים שגם זה קשה להם, יכולים לחלק גם בתוך החצי לחלק אותו לרבעים, ואז מישתבח עד קדושה דיוצר 3 דקות ומקדושה עד קריאת שמע עוד כ-2 דקות. וכן מקריאת שמע יכול לחלק את קריאת שמע ל-3 דקות ועד העמידה זה עוד 2 דקות [ארוך ההה?! לא נורא!!! תחבו, זה שווה!!!]

מה הוא מרוויח???? הוא מרוויח, שאם הוא מחלק נכון, אז הוא מגיע

לכן, עיצה טובה, תמיד לפני כל הרצאה, שיהיו לך עוד כמה נושאים בקנה לשליפה, ודבר חשוב לא פחות, פנה אלי מרצה ושאל אותי את שאלת מיליון הדולר: איך מסיימים בזמן???? הרי אף מרצה לא יושב עם מחשבון לפני ההרצאה ומחשב את כמות המילים שהוא אמור לדרוש, כפול 2 שניות לכל מילה... ואז הוא יודע כמה זמן תיקח לו הדרשה, אז איך באמת אפשר לתכנן???? מספיק שהיה לך עיכוב בתחילת הדרשה, ועוד כל מיני דברים בסגנון, ואם אתה לא מוכן אתה לא יודע מה לעשות.

ובכן, איך מסיימים דרשה בזמן????

עניתי לו תשובה שנכונה גם למרצים וגם לחזנים, מי שמתפלל תפילת שחרית ב"נץ" יודע שהכי טוב להתפלל איך שמגיע זמן נץ החמה... על אותה דקה, יש בזה נידון גדול בפוסקי זמננו, אם זה בדיוק על הדקה או שגם בתוך חמש הדקות הסמוכות לנץ, יש אומרים גם בעשר, וכל אחד יעשה כפי שהורו לו רבותיו, אבל יש כאלה שהם לוקחים את זה כפשוטו, נץ זה בדיוק בנץ על השניה.

את הבעל ואמר לו: "אתה צודק!"
שמע את האשה ואמר לה: "את
צודקת!" שאל אותו אדם שישב שם
באזור: הרב, איך יכול להיות שגם הוא
צודק וגם היא צודקת??? אמר לו
הרב: "גם אתה צודק!" 😊 כיון
שיכול להיות בית ענק אבל לא מנוצל
נכון, ואז מרגישים שאין מקום.

על אותו משקל, מי שמתכנן נכון את
החיים, יודע שהוא צריך לדאוג לעצמו
לרוחניות... ולא לדחות ולהשאיר את
זה לימי הזקנה, שלא נגיע לימי הזקנה,
ונראה שאנחנו לא מוכנים ח"ו, על זה
אומרים: כשצעירים יש כח ואין מוח,
[שכל] אך שמזקנים יש מוח אך אין
כבר כח!!!

שבועות

צ'ק שהכיסוי שלו... בשבועות

הגמרא במסכת נדרים [מ'ט] מספרת:
על ר' יהודה בר עילאי, שהיה קשה לו
עם שתיית ארבע הכוסות של ליל
הסדר, והיה קושר בגד על רקותיו

לעמידה בדיוק בלי לרוץ מהר ובלי
לחכות, כשאתה מחלק נכון, אתה
תמיד יכול לבדוק את עצמך אם אתה
בזמן או שאתה ממהר או איטי מידי,
ולתקן את זה תוך כדי בלי שאף אחד
ירגיש.

אותו דבר בהרצאות, תיקח את
ההרצאה ותחלק אותה לקטעים, ואז
אם אתה רואה שהגיע כבר הזמן
לסיים, אתה לא מתחיל רעיון חדש,
אבל אם אתה רואה שיש לך עוד כמה
דקות, ואתה יכול להשחיל עוד רעיון,
עוד סיפור עם קצב קצת מהיר, גם
אפשרי, אבל אתה מרוויח שסיימת
בדיוק בזמן.

אם אדם מתכנן נכון, הוא יכול להספיק
המון, וכמו שיש בית שלא מתכננים
אותו נכון, בעל הבית יכול למצוא את
עצמו עם בית גדול והרבה חללים לא
מנוצלים... יש אנשים שגרים בדירה
שהמטר הרבוע שלה גדול... והוא
אומר לך: "אין לי מקום!!! ואתה לא
מבין על מה הוא מדבר, הלו!!!!!!
תסתכל על הגודל!!!"

והאמת, שהוא צודק ואתה צודק,
[מספרים על זוג שבא לרב והרב שמע

השנה פסק השעבוד מאבותינו במצרים.

והצלתי- בליל היציאה ממצרים השתנתה כל המהות של עם ישראל, הם נהפכו מעבדים לבני חורין.

וגאלתי- השלב השלישי התרחש 12 שעות לאחר מכן, כאשר פרעה דחק בהם שיצאו ולא ישארו, ומשה אמר לו: מה נראה לך שנצא כגנבים??? ממש לא!!! נחכה לבוקר ונצא אחרי תפילה, אחרי שיעור של מקשיבים 😊 [אפשר גם לשמוע שידור ישיר] ארוחת בוקר, ורק אחרי זה נצא.

ולקחתי אתכם לי לעם- השלב הזה הגיע רק אחרי שבועה שבועות במתן תורה.

בליל הסדר שותים ארבע כוסות כנגד ארבע לשונות של גאולה, שזה כמו ארבעה צ'קים שבורא עולם נתן לנו... לראשון יש כיסוי כיון שזה כבר קרה, לצ'ק השני גם יש כיסוי וכן לשלישי, אבל לצ'ק הרביעי "ולקחתי אתכם לי לעם" זה עדיין לא קרה, אז אנחנו כאן, יצאנו מפרעה, ועדיין תלושים מהמציאות בלי תורה...

מפסח עד שבועות כדי לשכך את כאבי הראש שהיה מקבל מזה.

שואל הרב יהודה צדקה זצ"ל ראש ישיבת פורת יוסף: אני לא מבין, מילא, שיין גורם לכאבי ראש אפשר לקבל, אבל שכאבי הראש יורדים ונעלמים לו בדיוק שנכנס חג שבועות??? כאילו כאבי הראש הולכים ללוח השנה ובודקים, רגע, שניה, מתי נכנס החג? ב 7:00 טוב! אנחנו זזים לארוז מזוודות ויוצאים ממנו בדיוק ב 7:00 😊 וצריך להסביר: מה העניין שרק בשבועות יורדים לו כאבי הראש???

אומר הרב צדקה: כידוע, שותים ארבע כוסות כנגד ארבע לשונות של גאולה, על כך שבורא עולם הוציא את עם ישראל ממצרים.

הגאון מוילנא כותב בספרו: שארבע לשונות זה לא ארבעה כינויים לגאולה שהיתה, אלא כל לשון זו תחנה בגאולה עם ישראל, דהיינו, שהגאולה היתה מורכבת מארבעה שלבים, וכל לשון זה שלב אחד.

והוצאתי- היה כא' בתשרי, כמבואר בגמרא במסכת ראש השנה: שבראש

וילונות ללא דוגמא!!!

עם ישראל קבלו את התורה במדבר, וידועה השאלה: למה במדבר??? למה לא בעיר מיושבת??? למה לא בארץ ישראל??? באיזה מקום שיאכלם את כולם, למה דוקא במדבר, שאין שם שום תנאים, אין שום תחבורה, אין שום חנויות???

התשובה תובן על ידי סיפור שהיה בארצות הברית, במסגרת מבצע נקיון שהיה בבתי הספר, כל בתי הספר שהשתתפו במבצע, השתתפו בהגרלה על ביקורו של הנשיא.

בית הספר שזכה, הגיעו אליו אנשים שאחראים על ביקורי הנשיא, וגם אנשי במחוז FBI [אף בי איין] כדי לבדוק את המקום, בצורה כזאת הם ידעו איך לאבטח את האירוע, אנשי ה FBI דברו עם ההנהלה, שישנו כמה דברים לפני ביקורו של הנשיא.

גם לאחראים על הביקור היה דברים שהם בקשו, בן היתר הם דרשו שיתלו וילונות בחדר שהנשיא נואם, ואמרו שיחזרו כמה ימים לפני האירוע כדי

להיות בן חורין זה טוב, מתי???, שיש לך תורה!!! להיות בן חורין ללא תורה, זה עושה כאב ראש אחד גדול...

וזה מה שאמר ר' יהודה בר עילאי: שזה היה עושה לו כאב ראש עד שבועות, מה יש בכניסת החג שאז הולכים כל כאבי הראש???, התשובה: שרק כאשר קיבלנו את התורה, יש לנו מידע איך להשתמש נכון עם ה"בני חורין", בלי התורה, בני חורין זה כאב ראש אחד גדול, כיון שהוא לא יודע מה כדאי לו, מה הכי טוב בשבילו, האם מה שהוא רוצה לעשות זה טוב לו או לא???

ילד שרוצה סוכריות, ולא קצת אלא הרבה, האם זה טוב שניתן לו חופשיות באכילתן???, מה הבעייה? למה אתה מגביל אותו???, מה זאת אומרת, זה מסוכן לו!!! לכן אני לא נותן לו לאכול כמות מוגזמת של סוכריות, יש דברים, שאם הילד יחליט זה יכול להזיק לו, ולכן בורא עולם על ידי התורה, נתן לנו הוראות ברורות מה לעשות, לאן ללכת ועל מה להתגבר.

כשמקבלים את התורה, צריך שזה יהיה במקום שאין שום דבר שיסיח את הדעת, שהדבר היחיד שיעסיק את הראש זה רק התורה.

זה מה שבורא עולם רוצה להכניס לנו עמוק עמוק בתוך הראש: אם אתה רוצה לקבל תורה, זה לא הולך עם עוד דברים, זה או תורה או כל הדברים האחרים!!!

ועוד דבר, כאשר אתה בא לשיעור תורה, תדאג להרדים לפני זה את הטלפון... למשך השיעור, שלא יהיו דברים שיסיחו את הדעת, כיון שלקבל תורה צריך כמו עם הנשיא, להכדיל, שלא יהיו דברים שמושכים את העין... שמושכים את המחשבות.

מסופר: על הרב בן ציון פלמן זצ"ל, שכאשר היה מגיע ללמוד עם החברותא, הוא היה מוציא את כל מה שהיה לו בכיסים ושם בארון, שאל אותו בחברותא: מה העניין שבכל פעם אתה מוציא הכל, גם את הארנק, גם את המפתחות???? אמר לו: בזמן שבאים ללמוד, צריך לדאוג שלא יהיה שום דבר שיכול לגרום להסיח את הדעת.

לבדוק שהכל סודר, ושהשטח מוכן לביקורו של הנשיא.

המנהל הלך לחנות וילונות הכי יוקרתית... והזמין וילונות בצבע שהם בקשו, וביקש דוגמא מיוחדת, הראו לו כמה דוגמאות, והוא בחר את הבד עם הדוגמא הכי יקרה, מה לא עושים בשביל הנשיא?!

לאחר מספר ימים, באו אליו לביקורת ואמרו לו שזה נראה שזה מוכן, אבל איך שנכנסו לאולם שהנשיא אמור לנאום, אמרו לו: מה זה הוילונות האלו???? הוא כמעט התעלף... מה זאת אומרת מה זה, אתם אמרתם לי להחליף??? אמרו לו: נכון!!! אבל לא לכאלה וילונות מקושטים, בחדר שהנשיא נואם, צריך לשים וילונות בצבע אחיד ללא שום דוגמא, מה העניין??? תראו איזו דוגמא יפה קניתי, את הכי יקר???!

אמרו לו: כאשר הנשיא נואם, צריך שכולם יהיו מרוכזים בדבר אחד: רק ב-נ-ש-י-א!!!! ולא בוילונות, ולא בדוגמאות, כלום!!! הדבר היחיד שהם אמורים להסתכל עליו, זה רק הנשיא!!!

היא עלתה לעזרת נשים ושמעה קול מתוק שלומד: "תא שמע תנו רבנן אמר ליה אביי לרבנן..." אההה, איי, איי, איי.

איך שהיא התרגשה... בשעה כזו שחצות הלילה עבר מזמן, לשמוע כזה קול, פשוט תענוג... היא הסתכלה לראות מי המלאך הזה, והיא רואה את בנה ר' ירוחם, לומד בכזה חשק בכזה "בְּרַע'ן" [התלהבות] היא נתנה לדמעות ההתרגשות לזלוג, אוייש כמה, כמה שזה מתוק!!! אין מילים לתאר!!! אין שום סופר שיוכל לתאר את העונג שהיא חוותה באותם רגעים...

היא החליטה, שהיא לא תפריע לו ללמוד, היא ירדה וחזרה בעגלה לביתה, מבלי שתפריע לבנה להתעלות.

ריבוננו של עולם!!! הגעת עד לכאן, תאמרי לו: שלום!!! לא, היא לא רוצה להפריע לו, והיא מוכנה לוותר עכשיו, העיקר שבהמשך היא יודעת שהיא תרווח ממנו נחת, כדי ליצור אדם כמו ר' ירוחם, זה דורש מסירות והקרבה.

וזה כמו הוילונות של הנשיא, שצריך שלא תהיה שום דוגמא, שלא יהיה שום דבר שגורם להסיח את הדעת מהדבר האמיתי.

המקום היחיד שאין בו שום הסחת הדעת זה המדבר, לכן בורא עולם נותן להם את התורה דווקא במדבר.

מסירות שיצרה אדם

גדול!!!

סיפר אבי מורי שליט"א: על המשגיח של "ישיבת מיר" ר' ירוחם זצ"ל, שידוע בשם ר' ירוחם ממיר, שבתקופת בחרותו בעיר "קלם", היתה תקופה של מספר שבועות שאימו לא קיבלה ממנו דרישת שלום.

היא דאגה וחסכה מפיתה הדל, ושכרה עגלה בגרושים האחרונים שהיו לה ונסעה לקלם.

הגיעה לשם בשעת לילה מאוחרת, בכל הבתים, האנשים נמו את שנתם, ורק בבית המדרש של קלם האור דלק,

מי לא מכבה את

האור???

סיפר אבי מורי שליט"א: על הרב מנדל שבא לבקר את חתנו, ושמע את שני הנכדים לומדים בשעה מאוחרת, עמד והאזין ללימודם המשותף, אההה, איזה עונג!!! אחרי כמחצית השעה, הוא נכנס לחדרם, הם היו בטוחים שהוא יגער בהם על השעה המאוחרת, שהם עדיין לא ישנים בכזו שעה.

מיד התכסו בשמיכה כאילו הם כבר באמצע החלום השביעי.

אמר להם: שלמה המלך אומר ב"אשת חיל" שזה כמעט כל פרק ל"א ב"משלי" מפסוק י' עד הסוף [פסוק י"ח]: "טעמה כי טוב סחרה, לא יכבה בלילה נרה".

אומר שלמה המלך: אם טועמים את התורה, טועמים כמה שהיא מתוקה, כמה שהיא משמחת, ממילא, לא יכבה בלילה נרה, אי אפשר לכבות את האור... נשארם ללמוד עוד ועוד...

איפה לא מכבים את

האור???

סיפר אדם: בשבת אירחנו אצלנו אדם שרחוק קצת מתורה ומצוות, ודיברנו על כך שהתורה זה לא מקצוע שלומדים אותו ונגמר, אלא התורה היא תורת חיים, ולכן אתה יכול לראות אנשים שגם בכית לומדים, גם בתחנת אוטובוס לומדים, זה לא עבודה, שרק כאשר אני בעבודה אני מתפקד, ובכית לא!!!

ולכן, אתה יכול למצוא אנשים שלומדים עד השעות הקטנות של הלילה, בלי שאף אחד יחייב אותם או יראה אותם...

אמר לו אותו אדם: אם עכשיו, אתה מראה לי בית מדרש שאנשים לומדים שם עכשיו, בשתיים בלילה, שכנעת אותי!!! לקחתי אותו ל"ישיבת פוניבז" ופתחנו את הדלת בשתיים בלילה.

מה שנגלה לעינינו גרם לו להתלהבות שלא תתואר, ראינו כמה עשרות בחורים יושבים ומתענגים על זיו התורה...

כאילו, הלו!!! משהו עם הנתונים שלך
לא תקין...

הביא אבי מזרי שליט"א מה שסיפר
הרב זילברשטיין שליט"א: על בחור
ישיבה ששאל אותו: הרב, יש לי
שכנים שחופרים לי עם סיסמא
שמאכילים אותם בתקשורת, "שיוויון
בנטל" מה אומרים על כזה דבר???

אמר לו הרב זילברשטיין: תענה להם
במשל, לנגר שעובד ומכין ארונות כדי
להרכיב, מי שרואה את הידיים שלו,
לפעמים, הם חבולות מכל העבודה
שעובד איתן כל היום.

האם יעלה על הדעת, שהידיים יכולות
לומר: הלו!!!! מה זה??? רק אנחנו
הידיים עובדות??? למה הראש עומד
בצד ולא עובד איתנו???

כל אחד מבין, שייצורו של הארון וכל
תכנונו של הארון זה הראש!!! הראש
עבד כבר בתכנון, וכן הנגר, לא יוכל
לדפוק מסמר עם הראש... אם הראש
ינסה לדפוק מסמר... התוצאה תהיה
שהמסמר ידפוק אותו הרבה לפני
שהוא ידפוק את המסמר ☺ ואם

סופו של דבר, הוא חוזר והתחיל
להתקרב, ואחרי כמה שנים הכנים את
כל משפחתו לעניין, אותם בחורים, לא
חולמים על מה שהם גרמו בלימודם,
בשעה הזו, והאמת שגם בלי המקרה
של אותו אדם, כל אדם שיושב ומוסר
נפשו על התורה הקדושה, מגן הגנה
מושלמת עליו, על משפחתו, על בני
עירו ועל כל העולם כולו...

ראש לא דופק!!!

לצערנו, העולם מלא בסיסמאות
נבוכות, ברוך השם!!! אין דרכינו
להתייחס לכל שטיפות המוח שעושה
התקשורת... ולצערנו, לא כל מי
שצורך תקשורת, באמת מבין מהו
הנוק שעושה התקשורת לאדם, כמה
הם לוקחים לך את החשיבה, ושמים
שם מה שהם רוצים... את המחשבה
שהם רוצים... את הנתונים שהם
רוצים...

וזה משפיע עליו, עד כדי כך, שגם אם
אדם שצורך תקשורת נפגש עם נתונים
לא כמו שהציגו לו, הוא מתוסכל והוא
אומר לך: "אבל, אמרו בתקשורת"

נכנס לקומה הזו, הוא נבהל ממה שהוא ראה, כל העובדים שם היו עם בגדים מלוכלכים ולכלוך על הידיים...

הוא אמר להם: מה זה??? בספינה שלי עובדים עם בגדים כאלה מלוכלכים, לא מתאים לי!!! ענו לו: הללו!!! האנשים האלה, חייבים להיות מלוכלכים, כיון שהם כל היום עוסקים במכונות של האונייה, מבלי האנשים האלה האונייה לא ת-ז-ז-ז...

אותם אנשים, הם לא יכולים להתלבש עם חליפות ועניבות... אלו אנשים שעוסקים עם המכונות, ולא שייך שיהיו לבושים כמו שאר צוות האונייה. כל אחד, שיש לו קצת שכל בקודקודו, יאמר שבעל הבית לא צודק, בכך שהוא רוצה שהם לא יהיו מלוכלכים אצלו, כיון, שחייב שיהיה צוות שיעשה את העבודה השחורה.

לא תמיד אלה שעושים את העבודה הזו, יש להם זמן להקפיד על ההופעה החיצונית שלהם, והסיבה היא, כיון שהם עוסקים באיך להסיע את האונייה, לא תמיד הם פנויים לדברים אחרים...

הראש ידפק, לא יהיה מי שיתכנן את הארון, ולידיים לא יהיה מה לעשות...

אם הבחורי ישיבות והאברכים לא ילמדו תורה לא יהיה מי שמקיים את העולם, זה מה שמחזיק את עם ישראל אלפי שנים המסירות הזו, בכל מקום, בכל זמן.

קומת המכונות

מסופר: על אחד העשירים הגדולים, שקנה אוניית נוסעים ענקית, שיש בה מלונות, יש בה ה-כ-ל!!! כל מה שתמצו, הכל יש שם... והוא רצה, בתור הבעלים החדש של האונייה, לעשות בה סיבוב, כדי לראות ולוודא שהכל תקין.

הוא עלה לכל קומות הנוסעים, עבר בכל אולמות חדרי האוכל, במטבחים, בהמשך ביקש ממי שלקח אותו, שיקח אותו לקומה של מנועי האונייה, אמרו לו: למה??? הכל שם מלוכלך ואין לך מה לעשות שם... אבל הוא התעקש שהוא רוצה ללכת לשם, הורידו אותו לקומה הזו, איך שהוא

חקות שמים נאריך לא שמתיי נירמיה
 ליג כיה] וזה ההסבר לכך שיש הרבה
 ארצות בעולם שהזמן שלהן שונה,
 כאשר בארץ ישראל יום, בארצות
 אחרות באותו זמן לילה, ולמה??? כדי
 שהעולם לא יהיה רגע ללא לימוד
 התורה הקדושה, אחרת הוא יחרב,
 חלילה.

על הגאון מוילנא מסופר: יום אחד,
 הוא קם בפני ילד קטן שנכנס, התפלאו
 כולם: שהגאון יקום בפני ילד???
 אמר להם הגאון: תשאלו את הילד
 הזה מה הוא עשה בשעה כך וכך,
 שאלו אותו, ואז אמר להם שהוא למד
 תורה, נו, נו, זה הכל? למד????

אמר להם הגאון: באותם רגעים שהוא
 למד, הוא היה היחיד בעולם שלמד,
 ואם הוא לא היה לומד תורה, אזי
 העולם היה נחרב באותו רגע, כל קיום
 העולם עמד על הכתפיים שלו, ולכן
 קמתי לכבודו... כיון שהוא עמוד התווך
 של העולם.

אברכי הכוללים ובחורי בישיבות
 הקדושות, הם אלה שיושבים בחדר
 המכונות של העולם, אי אפשר לתבוע
 מהם מה שדורשים מכולם, כיון
 שהתפקיד שלהם הוא הרבה, הרבה
 יותר מורכב, הוא דורש ריכוז של
 100%, הוא דורש עירנות, הוא דורש
 מסירות, וגם כשלא תמיד נמצאים
 ב"מצב" וגם כאשר נמצאים על חצי
 קלאצ'... כשבאים לעסוק בתורה, כל
 המצב האישי נכנס להקפאה עד סיום
 הלימוד, ולכן, מטבע הדברים, לומדי
 התורה פחות משקיעים על כל מיני
 דברים חיצוניים, כיון שהם דבוקים
 במטרה.

בתי המדרש, הם, הם, חדר המכונות
 של העולם, הם המחזיקים של העולם,
 ורגע אחד שהם יעשו שביתה, וואי,
 וואי, באותו רגע, תקשיבו טוב!!!
 העולם חוזר לתוהו ובוהו...

הלו!!! נראה לי שהלכת רחוק מידי, גם
 בלי תורה יש עוד הרבה מצוות, הרבה
 חסדים, הרבה אנשים טובים,
 האמת, שלא הגזמת, כיון שזה פסוק
 מפורש "אם לא בקריתי יומם וְלִילָה

מעוניינים לזכות את הרבים??? תמורת תרומה של 50 שקלים
 תקבלו 30 חוברות להפצה

כתיבתם של חידושי תורה והפצתם מהוה קידוש ה' גדול
 ויש בכך כדי להציל מהמחלה הנוראה
 [מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל]

מערכת הגיליון מאחלת בראש ובראשונה לאבי מורי שליט"א על החידושים המדהימים לכל התורמים והמפיצים מהימים ולכל הקוראים.
 חה שמח!!!

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי'
להצלחת התורם ומשפחתו החפץ בעילום שמו ברו"ג
לזיווג הגון ישראל עמר בן תמור הי"ו
לרפואת
לרפואה הצלחה זיווג תמורת 50 ₪ להפצת גיליונות שמכם יוזכר לברכה

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
ר' רחמים בן ריקה הי"ו
שולמית בת סוליקה תחי'
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'
להצלחת

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו
לינוי בת שירה תחי'
יעקב בן מז'ינה הי"ו דניס בת צביה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
לע"נ

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל
פאני פריחה בת תמור ע"ה לבית אביטן

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עיישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
לע"נ

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר